Τὸ διάφορον τοῦ Γιλδίφ Κίσσου.

Οἱ ἀφασιῶτες τὰ γραφικὰ δάφνα καὶ ἔχοντες τὸ μέτρον καὶ ἀρετὰς ἱκανὰς ἰσχυρὰς ὥστε νὰ εὑρίσκωσι τόπον καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει, ὑδάτων, σκιάς, δύνανται πάλιν νὰ ~~[illegible]~~ εὐχαριστηθῶσι παρὰ εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν μικρῶν ἀλμυρόστομων, τὰ ὁποῖα κατὰ σάλον δεξιὰν εἰσέρχονται μεταφέρουν τοὺς εἰς τὸν Πρίγκιπον, τὸ Νεοχώρι καὶ τὰ Θρακιά. Ὅπως εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν δένδρων, ἀνηρχόνται ἐκεῖ ὅλας αἱ μορφῶσαι καὶ μαρμαρίνοι ὑπὸ τὰς αὐλίας τοῦ δένδρου ἐκείνου. Ὅλα τὰ χαμόκλαδα, ὄχι μόνον τῶν ἐνδόμυχων, ἀλλὰ καὶ τῶν ~~ἐνδόμυχων~~ δίφρων σάσης καινοφανείας, κυρίως εἰς ἀνδρόσκιπτα φυλλῶν. Τὸ ~~κρύπτον~~ ὀσφρὸν μου τῶν ἀγγλίδος δεσποίνης παρὰ τὸν ὤχραν τοῦ Ἰνδοῦ ἐκπρίου, καὶ τὸ χαμόκλαδον τοῦ Πέρσου, καὶ τὸ ἔθνος τῶν Θρακίων. Περὶ δὲ τοῦ κυρίου τῶν δαμάσσων, τῶν κορφύρων τῶν θνόσων, τῶν χειμῶν μυαρίδων καὶ τῶν μαύρων κοκκαρίσσων δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τίποτε, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὴν θέαν αὐτῶν μοῦ ἀπέκρυψαν αἱ ῥάχεις, τὰ ἀμπελάκια, ~~τὰ κυπαρισσόφυλλα τὰ σαρίκια~~ τὰ σαρίκια οἱ ~~κρόκοι~~ ἀλίμονοι σκύφοι = ~~τὰ σαρίκια~~ καὶ τὰ κλαδία τῶν συνοικιῶν μου. Κάποτε ἐνὸς τῶν κλαδίων τούτων δέκρινα σκιαν ὀρόσκιον, τὸν ὁποῖον δὲν μὲ ἔπιασε βεβαίως ἀγρυπνίαν ἡ μεγάλη μέλη, ἀλλὰ τὸ ἐκάθισεν εἰς δύο τρία μέρη καὶ ἡ σκιὰ τῶν ἀποκτίνων τῶν Ἰαπωνίων. Ἐπῆγα σύροντάδον νὰ ἐνδυμηθῶ αὐτὸ καὶ ὅτε ἔλεγε καὶ ἄρχισε νὰ τὸν δαμάσω, ὁ κύριος αὐτοῦ ἔχει, ἐν φάσει, κατεβάσει τὸν ἰδικόν μου μικρόν, μὲ ἐκαρέσθη ὁπωσδήποτε καὶ ἔγινον με ἀπόμη διαλάφορα σκρόδιον μεταξύ:

— Δὲν μὲ ἀναγνωρίζετε; Εἶμαι ὁ ~~Βόρμ Μόσκ~~ Βόρμ, ὁ ὀρφανὸς κυρμνός τοῦ διάσσου τοῦ Λαβέρ εἰς τὸ δάφνον τῶν Ἀθηνῶν. Ἐγὼ ἔσαιρα τοῦ Φρίτζ εἰς τὴν "Μεγάλην Δούκισσαν" καὶ ἔσυρα τὸ "Κυανοκόρακα". Μὲ σύροντάδον μιαν κυριακὴν μαζὶ μὲ τὰ τέκνα μου

γυναίκας νὰ φέρωμεν ἕνα ἀρνὶ εἰς τὴν Πολέμην.

Ταῦτα μοῦ ἐπέμψαν εὐχαρίστους κανονικὰς ἡμέρας.

— Καὶ τί ἀσύχνιαν, ἐρώτησα, αἱ τρεῖς σου γυναῖκες; Ἡ Ἀγαΐτα ~~σοῦ ἔκαν~~, τί κάμνει;

— Ξεφεγγάρεις τοὺς Βεδουίνους εἰς τὸ Ἀγγέρι.

— Ἡ Ζουάννα σοῦ ἔκαν;

— Εἶναι ~~κρυμμένη~~ εἰς τὴν Μασσαρίαν.

— Ἡ ~~ἔφυγεν~~ ἔμπροσθεν ἐνὰ τί ἔγινεν;

— Ἔγινε σωστὸ ἀσχημον.

— Καὶ σύ τί κάμνεις;

— Ἐλπίζω νὰ κάμνω τὸν κόσμον νὰ γελᾷ.

— Θὰ ἔλθω ~~ἀπὸ τὴν τρίτη ἕως τρίτη σφοντύλι~~ κάθε τὸν ἡμέρας νὰ μὲ κάμνῃς τὶ ἐμένα νὰ γελάσω.

— Πολὺ λυπᾶμαι, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον.

— Διατί ἀδύνατον; ἀφοῦ τὸ κατώρθωνες κατ' ἐπόφασιν εἰς τὰς Ἀθήνας ~~πολλάκις~~ καὶ δὲν ἤσαι ἕτοιμος ἐπιλοκὴν ἐνοχοντρίαν; Πόσον ἔχασες τὴν κωμικήν σου δύναμιν;

— Ὄχι, δόξα τῷ θεῷ, ἀκόμη μάλιστα πόζιον κατὰ σοῦ, ἀφοῦ μὲ μοῦ τὴν σημειώνουν ἐδῶ τὸ ~~ἐξαιρετικὸν~~ σπουδαιότατον τῶν ὅσα μὲ ἐδίδετε εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἤθελα μόνον νὰ εἴπω ὅτι δὲν εἶναι ἔπαινον σφάλμα νὰ ἐπαίδευε τις εἰς τὸ θέατρον ὅσον σαρκάζω.

— Τόσον γελοῖο εἶναι σάντλε;

— Ἐξ ἐναντίας σχεδὸν ἄδικον.

Ὁ κ. Βόγε πιδόσιος ~~τὸν~~ ἐπέμενον νὰ χάσῃ τὴν ἀσφάλειάν μου σημειώνεται με ὅτι ὁ θάνατος του δὲν ἄπτει εἰς τὸ κοινόν, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Γουλάνον καὶ τὸ ἰδιαίτερον ἀπὸ τὸν ἀναπαρεμπόδιστον θέατρον.

— Ὁ Γουλάνος ἔχει θέατρον;

— Τέλειον καὶ κομψότατον εἰς τὸ Γεδίζ-Κιόσκ. Ἐκεῖ σαρκάζομεν

δύο φοραὶ τὴν ἐβδομάδα ἐνώνει τὴν Α. Μεγαλειότητος, τὴν αὐλήν του καὶ τὴν πορείαν τοῦ Χαρεμίου.

— Ἐξ συμφώνου, ἀσυρίδη μετὰ τινος ῥιγείας, τὰς ἔγγονον ὥρας.

— Δυσκολεύεσθε δεῖ τὰς βλέπομεν διότι ~~εἶναι~~ εἶναι κεκαλυμμένας ἀπὸ ὀνίου ἀπὸ χρυσοῦ κεντήματα, οὐ αἱ ἴδιαί σας πορίαι εἰ τὴν ἐκπροίαν τῆς Ἐύρας. Ἀκούομεν μόνον τὰ γέγονα, καὶ τὰ ~~χειροκρότα~~ χειροκροτήματά των.

— Καὶ τί σαίρετε; Ὀσρέτας τοῦ Ὀρφεώς;

— ~~Καὶ~~ Κάθολε καὶ πωμῳδίας.

— Τίνος; τοῦ Δουρᾶ, τοῦ Παγερά;

— Ὄχι, τοῦ Ζουγλάνου.

— Ὁ Ζουγλάνος γράφει γαλλικαὶ πωμῳδίας! ἀκούραζα μετ' εὐχάρου ἀσαφείας.

— Δεῖ εἶναι ὅτι τὰς γράφει. Ἀκούσατε, σαρακαλῶ. Ἡ Α. Π. Μεγαλειότης ἐδόκει νὰ μὲ κράξῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀγέρι ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου καὶ νὰ μὲ ἐπιδόῃ, ἐλθὲ διὰ τὸν δραγουμάνον του εἶλε καὶ ὁ Ἴδιος, ὅπως ἐμπορῶ, τὴν ἐπόδοσιν καὶ τὰς πυρετώδεις τῆς πωμῳδίας του σκηνάς, ~~ἔστω δυνατόν~~ δεκτόν εἰς ἕκαστον τὸ μέρος του καὶ ἐγὼ μὲ σοβαρὰ χειροκρότας ὅπως ἐνοῦν νὰ τὸ σαρεκτήσῃ. Ἔστω σκεφθεῖτε νὰ δείσετε ἐν ~~καὶ~~ ἡμῖν ἔρχεσθε νὰ ἐπομάσωμεν τὰ ~~ἔνδυ~~ φορέματά μας καὶ νὰ συμφωνήσωμεν χονδρικῶς περὶ τοῦ διαλόγου, τὸ ὁποῖον ἀρέσει ἢ αὐτοσχεδιάζομεν εἰς ~~τὸν~~ τὴν σκηνήν. Ἐξ ἄλλου τὸ δραματικόν μέρος ὁ Ζουγλάνος καλοφθάνει νὰ ~~σαρα~~ σαρεκρεδῇ εἰς τὴν σαράστασιν τῶν ἔργων του μίαν ἔρχεται ἀφοῦ τὰ συνδέσῃ.

— Ἡ ἰδέα, ἀσυρίδη, δεῖ εἶναι ἐλεγῶς σφαλόλιστος. Τὸ αὐτὸ σπρέσον κάμνουν εἰς τὰ γαλλικὰ θέατρα οἱ ἴλαροι αὐτοσχεδιασταὶ καὶ ἰδιῶς οἱ σαρεάτοι. Τοιούτου εἴδους σαρεστάσεις ὑπερέκτο εἰς σοβᾶ ἔτη καὶ ἡ Γεωργία Σάνδη. Ἀλλ' ὑπαρκάοδη νὰ σαρεκτῇ

μὲ εὐρύτατον πλουτοῦν ἐκανοὺς ν' ἀπολαυχιδιάσουν ἄμα τὸ παρὰ πλημμελείας ποιοτολοῦας ἢ ψευτολίσσου ἀπονοίας. Κρίμα ὅτι δὲν ἔλαχε νὰ σὰς ~~ὁ~~ γνωρίσῃ ἐγκαίρως. Ἀλλ' εἰσέ με, παρακαλῶ, ἀφίσουν λίγο ἀπὸ τὰς αὐστηρὰς κριτικάς;

— Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναμαι μὲ σιγουρίαν νὰ βεβαιώσω εἶναι ὅτι ~~ἀφοῦ~~ σήμερον πάντες μεγάλην ἐπιθυμοῦν καὶ τὸ ἰδιαίτερον αὐτῶν ἀόριστον ἀπροσκύνητον.

— Τοῦτο βεβαίως ἀρκεῖ. Πολὺ σπουδαιότερον παρὰ νὰ ἐξεύρῃ τὶς ἔργα εἶναι διὰ τὸν δραματοποιὸν νὰ ἐξεύρῃ ποῖαι τάσεις ὑπάρχουν ~~τὰς~~ καὶ νὰ προσφέρῃ μαρμαρίνας εἰς τοὺς πολεμίους ~~ἀπὸ τὰς μαρμαρίνας τάσεις~~ τὰ βαγάνδια.

— Εἰς τοιοῦτον σφάλμα δὲν ὑπέπεσεν οὐδὲ εἰς ὁ Μεγαλειότατος. Αἱ ὑποδείξεις τῶν πολεμίων ~~εἶναι~~ τοῦ διαμφισβητοῦνται ἀπὸ πάντων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐργασίας. Τὴν περιπαίξαν φωνὴν ἄκουσα μίαν καὶ ἀφοσιωμένον εἰς τὸν κύριόν του, ἀλλ' ἀπογοητευτικὸν καὶ σαστισμένον. Θέλει διαλάβει μετὰ ὑπέρων ~~μὲ~~ ἀφυΐας νὰ ἐπιφέρῃ συμπόνοιαν δι' ἑκατὸν ἀνθρώπους, καὶ ἀμείνων τὰ χάνει. Θέλει εἰς τοὺς ἀρχιθεμελίους καὶ τοὺς ἐπιμέρους διαλαμπρὰ ἀπαφῆ καὶ ἀπλαστίας, ~~ἀφελείας~~ ὀρθότητας καὶ φωνάζει. Θέλει τρέχουν δεξιὰ καὶ ἀριστερά, συγκυρούνται καὶ δράσουν τὰ σκόρπια καὶ τὰ σπάνια. Ὅ,τι ~~φέρει τὸ ἔργον μὲ τὰ σχέδια~~ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ~~τὸ ἔργον μὲ τὰ σχέδια~~ τοῦ ἔργου ἐπιμέρους σπουδάσει, ~~καὶ~~ σπάσει ~~ὁ τόπος~~ ~~σπουδάσει~~ καὶ σκορπίσῃ κατὰ γῆς τὰ σχέδια, τὰ ~~μεγ~~ μεγάλα καὶ οἱ ~~κεφάλαιοι~~ πλοκάδες. Ἡ ὥρα εἰς τοὺς τρόπους καὶ τὴν ὅλη δὲν εἶναι ἔλεγμον. Ἄρα διορθωθῇ μία ρῆμα, διαδέχεται ἄλλη ἄλλη μεγαλυτέρα. Ὁ ~~ἀκαταπόνητος~~ ἀνάρχης πλάσει ~~μὲ ἀπαιοχίαν~~ μὲ ὀργανίαν τὸ ἀρχόμενον καὶ μαδᾷ τὰ γένη κατὰ τὸν

από την αδυναμίαν. Το μάθημα όμως δεν ήδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς δούλους νὰ ἔφθασαν καὶ τὴ ὅσον ἐπρόσμενεν ἡ ὥρα, τόσον ~~τὸ~~ πύξανεν ἡ ἀλαζία. Αὐτὴ ἦτο ἐκ τὸ καταπόρφυρον καὶ ἡ ἄνθινα τοῦ χρώματος κρυφίας καλύπτρα κρύου δακρυομένου ὑπὸ τὴν ἐπιμελείας, ὅταν εἰσῆλθεν ὁ ~~ἀνδρεῖος ἡ ἀνδρεῖος τοῦ~~ με τὸ τῶν ἀφοσιωμένων. Ὁ δυνατὸς ἀνδρεῖος ἔφθασε νὰ ῥίψῃ εἰς τοὺς πόδας τὸν κράτος Ἀμάν! καὶ ὁ ὀρμενοφόρος ἀνδρεῖος τὸ, ἀφοῦ δίλαβε νὰ τὸ ῥίψουν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ τὸν ἐφονεύσῃ, ἐνδυνεῖ ἔσυλα, μετὰ ἀνοικτῶν χουδσιαν, νὰ τὸν συγχωρήσῃ. Ἀλλὰ νὰ μὴ σαρασιόνεται καὶ νὰ ἦναι ἔχα ἔλεος μετὰ μιᾶς ἔφραν."

"Ὅσον καὶ ἂν ~~καὶ~~ φαίνεται ἀπίστευτος, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καταφθάνομεν πάντοτε νὰ ἐπιμένωμεν τὸ συμπεφόρμον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συγκλονιστοῦ γεύματος. Τοῦ δὲ διάφορον, ἐὰν σᾶς εἴπω, τὸν ἀπόφασιν διάφορον ἐπὶ τὴν σύνταξιν. Ἀπαγγείλαμεν μιᾶν σάντσολε ~~φ~~ ἀρόλον φράσιν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐπόδεσιν καὶ σφίγγομεν τὴν δεξιάν, κατὰ σειρὰ τὸν πλαγιοῦ τὴν φοφέν λαν, ἀπὸ τὴν δεξιὰν πρόσοψιν. Ἡ παράδοσις πρὸ πάντων τοῦ "ἐπιτιμωμένου ἀνδρείου" ἐπέτυχε θαυμασίως. Ὅλαι ἐδόθη ἡ διαταγὴ νὰ ῥίψῃ ~~πάντα~~ ὅλος εἰς τὴν θάλασσαν, μία ἀπὸ ἐκείνας ἡδονικούς, ἡ ~~κυρία τοῦ~~ σαρανδοῦ γνάφιμος ~~καὶ~~ κυρία Φιορέζη, ἐδείχνοι πρόθυμον νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἐκπόδησιν γεωσδημένοι, καὶ τότε ~~ὁ Τουλάνος~~ πλέοντον ὁ Τουλάνος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν παράδοσιν, ἐπιλίσεν τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς γυμνοὺς του ὤμους ~~διὰ νὰ τὸ ξεγυρεύσῃ~~ διὰ νὰ τὸ ξεγυρεύσῃ μὲ ἕνα σίφωνα κρασί τοῦ Ἐσλί, ἀδύνατον εἶναι νὰ σᾶς περιγράψω τὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον τοῦτο ἐξαιρέτως ~~τοῦ κα~~ τὴν θέαν, τὸν ἀκράτητον γέλωτα, τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ ἀφεφέ!

"Οἱ ὀρμενοφόροι τῶν συγκλονιστῶν τούτων κωμῳδιῶν εἶναι μάθημα δεδομένον εἰς τινα ἐπιφανῆ ἀξιωματικόν, σαλιφορνέζον

μιᾶς τοῦ καταχρήσεως ἀνοησίας ἢ μανίας. Δὲ λοιπὸν συμβαίνει σοβαρὰ νὰ εἶναι ~~σοβαρὰ νὰ εἶναι~~ σοβὸ καρμπωλέρα τῆς ~~ἐπίλη~~ σαλομένης σαρ ἐμπῶ καρμπιδίας, ἢ ὄφις τῆς ὀγαλείας. Κατὰ τὴν ἀρχὴ τῆς σαραλλάσσης ὁ δεῖ γραφῆς ~~ὅσος~~ ἀσὸ τοὺς σαριολαμένους ἀρόυσλας τῆς ἔσοφραν σύστημα νὰ σαλφιοδῆται ἔναολας ἀνησυχῶ φοβούμενος μὴ ἔσοσν ὁ κύριος σὸ αὐτοί. Τὸ θέμα ὅμως δὲ βραδύνει νὰ νοοδιεχθῆ τοῦτο σαρῶ, ἔοτε οἱ ἄγροι νοῦχαόαντες διὰ λογαριασμοῦ τοῦ, γίνοσν εἰς τὴν βάχνη τοῦ, μετὰ λουρμπῶν ἀσοργχνίας. Τὸ καρμπώλερον ~~ὅρκος~~ ὅστις εἶναι οἱ μέλαιοι ἀγῶνες ~~τῶν~~ τοὺς τοὺς ὀοίους κατὰβάλλω ὁ σαλφιζόμενος νὰ νοοιφιδῆ ἐλι δὲ ἔνοστι ὅλε ἀρόυσλας σερί αὐτῶν καὶ νὰ γίγαν ~~μαζί~~ μαζί μὲ τοὺς ἄγροις. Νοοδίω ὅμως ὅτι ὁ γέγας τοῦ ἔνεκας ἐ σαρὸ ὁμοιάζει ~~μὲ~~ μὲ τὸ μεσιδίαρα τῶν ἀφρόνων σας ἔσαφιατῶν, ὅλαν ἔσοάφασσα τὰς σάρκας τοῦ ἢ ἐλίς τοῦ χιλιοῦ τοῦ ἀγροῦ."

Κατὰ τὴν ἔσοχὴ τοῦ ἀνωτέρω διαλόγου σνέβαινε νὰ ~~ἔνιωσ~~ θεμεῖται ἢ καλόλαοις τῶν ~~ἀφρόνων~~ φαλαγγῶν ἔναντι ἀρίστου ὡ ἐν τῷ ἀσυγῶ τῆς ζωοῦ καὶ τῆς ~~ἀνω~~ ἐνλάσσης τῶν ἐμφανιζομένων σχέσεων. Τοῦτο μὲ ἔκαμε νὰ ἐρωτήσω τὸν ἀναλφαβητον ~~μὲ~~ ἠδόσσιον ἐὰν ἔκαμαν ὁ ἔσυλάνος νὰ ἔχῃ ἔρεξιν διασκεδάσεως ἐνῷ ἔσκεπτο τὸ κρέας τοῦ.

— "Τοὺς βώσσους, μοῦ ἀσκήνησε, δὲ ~~λέω~~ τοὺς ἐμποδίου ἢ λύκους νὰ μᾶς φάγουν, ~~τοῦ~~ τοὺς δὲ ἔμπρας ὅλε καὶ ~~τοὺς~~ συμφωνίσλα ὁ ἔσυλάνος.

— Καὶ διαλί; σαρατηρῶ.

— Θέλει κάνεις δὲ φοβῶλαι τοὺς σκύλους οἱ σοῦοι ἀκανίας γαυγίζουν χωρὶς σοῦ νὰ δαγκάσσουν."

Ἄν καὶ ἤτο κάσσως δύσκολον νὰ εἴπῳ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἄδικον, ἢ σαφιστικὴ ἐν τούτοις φιλοτιμία μου μοῦ ἔσέβαλλεν νὰ τοῦ ἀσαντήσω:

"Ἔχει δίκαιον νὰ ὁμιλῇς οὕτω, ἀφοῦ οἱ δίδυμοι οἱ Τοῦρκοι τὸ σκυλάσφασιον τῶν ὅσα ἐκέρδισες ἐκεῖ ἀδύνας.

ΕΜ. ΡΟΪΔΗΣ.

Πρεπει, χωρις ἄλλο νὰ ἴδω τὴν
διαθεσιν

Ο.Ε.

750.	16	30	
64	45	6	
90		180.	16
		20	11
456			
20			